

L'enyorat bisbe Pere

Jaume Campàs i Fornols

Escriptor i historiador
jcampas@xtec.cat

M'ha agafat de manera inesperada la mort del bisbe Pere Casaldàliga. Mort inesperada perquè jo era lluny de casa, aïllat en plena natura en un mas rònec lluny de tota pandèmia –tot i que mai no se sap– i on les notícies, les mínimes, arribaven per la premsa o bé per mitjà d'una emissora de ràdio. Aquest traspàs del capellà (del bisbe) dels pobres ens ha deixat orfes de bisbes com cal. I el que escric, a causa d'aquesta situació d'estranyesa estiuenca, no sé quan arribarà als mitjans.

Dic això de *bisbes com cal* perquè no puc deixar de pensar en la sorprenent, fluixa i vergonyosa nota de la Conferència Episcopal Espanyola que ha difós als mitjans de comunicació davant la gravetat del cas i la implicació rellevant que té la fugida d'Espanya del rei emèrit Joan Carles I, i que despatxa amb un comunicat simple, com ressalten a hores d'ara molts preveres en els seus fulls parroquials i cristians de base en senyal de protesta, als quals jo m'afegeixo.

El comunicat, que encapçala amb un text de sant Pau sobre la pregària pels reis i per tothom (1Tim 2, 1-2), sorprèn més pel fet que la referència bíblica es redueix a aquest text de l'evangeli i, en canvi, no digui res de la justícia, del diner, de l'abús de poder, del compromís efectiu... Sorprèn que només parli de respecte i de reconeixement, com si res no hagués passat.

Soprèn –com deia el comunicat d'un full parroquial– el silenci monolític dels altres bisbes, que denota que fan seu el comunicat de la Conferència Episcopal i que cap d'ells no dissenteixi o amplii aquesta reflexió en referència als fets ocorreguts i divulgats recentment. Sorprèn que l'Església es posi més al costat del

PRELATURA DE SÃO FÉLIX DO ARAGUAIA

poder que no pas al costat del poble... O no sorprèn tant! O falta vergonya.

Personalment no deixaré de ser cristià, perquè soc de la línia del bisbe Pere Casaldàliga, capellà dels pobres, i en mi no entra cap renúncia perquè una jerarquia marxi d'estudi o –parlant clar, amb perdó– pixi fora de test. La meva fe cristiana és meva, així com la meva vida i les meves conviccions que, gràcies a pares compromesos, a preveres com el bisbe Pere i el papa Francesc i altres, entre els quals els cristians de base que amb el seu exemple me l'han feta possible. No precisament una jerarquia sotmesa al poder.

LA PROPOSTA ESTEV@

Sant Bernat de Claravall

Alexandre Codinach

Diaconat
@santestevegr

És creença que sant Bernat, del qui aquest dijous passat dia 20 es va escaure la celebració, endolceix els melons i hi posa sucre, i que per tal que aquests siguin bons, hom no ha de collir-los abans del seu dia: "Abans de Sant Bernat, no cullis el melonar" (*Costumari Català IX*, de Joan Amades). Hi ha noms que han entrat al refranyer per motius culturals: "A la taula d'en Bernat [fundador del Cister], qui no hi és no hi és comptat", per certa norma en els monestirs de l'orde. Sant Bernat ha tingut molta devoció a Catalunya. Reformador monàstic, la gent del poble va adoptar-lo com a protector d'oficis com els tabalers o els culleraires. També era patró dels abellaires, o sigui, aquells que feien mel. Joan Amades diu que els monjos de Poblet produïen una mel de gran qualitat.

Per a sant Bernat, la força més gran de la vida espiritual és l'amor. Déu crea l'home per amor

Els arbres de Mollet del Vallès

Josep Gordi Serrat

Professor de Geografia
@ArbresJGordi

L'Ajuntament de Mollet del Vallès acaba d'incorporar a la seva web l'inventari de 48 arbres d'interès municipal i en el *Portal de transparència* la cartografia de tot l'arbrat, tot esperant que aquests arbres, i potser alguns més, s'incorporin al futur Catàleg del Patrimoni Cultural i Natural que ha de formar part del POUM que s'està redactant, cal alegrar-se d'aquesta notícia que ens permet posar en valor alguns dels arbres més interessants de la ciutat. No oblidem que els arbres, com les masies i altres edificacions, són elements patrimonials que ens parlen del nostre passat i que, per tant, no només no cal oblidar sinó que hem de dignificar i divulgar.

És molt interessant la consulta de la cartografia de l'arbrat de la ciutat ja que permet observar la distribució dels arbres per barris. Amb un ràpid cop d'ull, ens adonem que els barris desenvolupats a partir dels anys 80 (Can Borrell, bona part de Can Pantiquet, La Vinyota...) són els que presenten una distribució més homogènia de l'arbrat i un major nombre d'arbres. En canvi, el Casc Antic, la zona dels Col·legis Nous, la de l'Estació del Nord... contenen un nombre molt menor d'arbres. Per tant, no n'hi ha prou de presentar l'evolució de les xifres totals d'arbres,

GRISelda ESCRIGAS

que són molt positives, ja que hem passat de 8.534 arbres el 2003 als 14.500 actuals; també cal tenir present que encara hi ha força carrers sense cap arbre i on només hi trobem cotxes aparcats. Si volem aconseguir grans objectius ambientals cal no oblidar l'espai proper per on transitem molts ciutadans i que a vegades no tenen ni un toc de verd. Aquesta és una tasca pendent que l'Ajuntament faria bé de recordar i actuar-hi.

EL MÉS VIST DE LA SETMANA A EL9NOU.CAT

1 El 57% de les morts per Covid-19 al **Vallès Oriental** s'han produït a les residències

2 Salut informa de quatre defuncions per Covid-19 a **Granollers** notificades en les últimes hores

3 La Policia Local posa més de 100 multes per l'accés als gorgs de **Riells del Fai**

4 El geriàtric Adolfo Montañá, de **Granollers**, suma 30 positius per Covid els darrers dies

5 El comerç del centre de **Granollers** ha registrat 51 canvis en 16 mesos

Sant Bernat de Claravall, gran doctor de l'Església, va viure entre els segles XI i XII. El seu exemple i els seus ensenyaments es revelen útils també en el nostre temps. Havent-se retirat del món després d'un període d'intensa agitació interior, va ser elegit abat del monestir cistercenc de Claravall a l'edat de 25 anys, i va romandre en el guiatge durant 38 anys, fins a la seva mort. La dedicació al silenci i a la contemplació no li va impedir exercir una intensa activitat apostòlica. Va ser també exemplar en el compromís amb què va lluitar per dominar el seu temperament impetuós, així com per la humilitat amb què va saber reconèixer els seus propis límits i faltes. Per a ell, la força més gran de la vida espiritual és l'amor. Déu, que és Amor, crea l'home per amor i per amor el rescata.

Sant Bernat, en un discurs famós, compara la Mare de Déu amb l'estrella que els navegants miren per no perdre la seva ruta. Escriu aquestes paraules: "Tots els qui, posats enmig dels corrents d'aquest món, teniu la impressió que més aviat sou enduts per les onades i les tempestats, que no pas camineu sobre terra ferma, no aparteu els ulls de la resplendor d'aquesta estrella, si no voleu ser engolits per la tempestat... Mireu l'estrella, invoqueu Maria... Seguint-la, no us desviareu; protegint-vos en ella, no temereu; guiant-vos ella, no us cansareu; amb el seu favor, arribareu a terme." Bones recomanacions per a tots nosaltres que tant de bo sapiguem aplicar-les en el nostre tarannà diari.